

Γαλιλαία...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«... Οι μαθηταί είχαν πρωτοσυναντήσει τον Ιησού στη Γαλιλαία. Εκεί είχαν ακούσει την κλήση. Εκεί άρχισαν ν' ακολουθούν το Σωτήρα. Η ανάμνηση των ημερών εκείνων θα είχε διατηρήσει μέσα στις ψυχές τους μιαν ανοιξιάτικη δροσιά και φρεσκάδα. Μετά τις απιστίες και τις πτώσεις των τελευταίων ημερών ο Ιησούς ήθελε να ξαναφέρει τους μαθητές Του στη φρεσκάδα και τη φλόγα των πρώτων. Λαχταρούσε να ξαναζωντανέψει μέσα τους η συγκίνηση, οι αποφάσεις της πρώτης τους συναντήσεως. Στην ατμόσφαιρα της Γαλιλαίας, που τη ζωντανεύει η παρουσία Του, θα συμπληρώσει την αποκάλυψή Του.

Στη ζωή του καθενός μας υπάρχει μία Γαλιλαία. Υπάρχει μία Γαλιλαία μέσα στη ζωή εκείνων που κάποια μέρα συνάντησαν το Λυτρωτή και Τον αγάπησαν. Γαλιλαία μου: η εποχή που συνειδητοποίησα ότι ο Ιησούς με κοίταξε και με καλούσε με τ' όνομά μου. Πέρασαν χρόνια από τότε. Χρόνια φορτωμένα με αναρίθμητες αμαρτίες και πτώσεις. Θα μπορούσε κανείς να νομίσει ότι ξέχασα τον Ιησού. Όμως όχι! Όποιος ανταμώσει, έστω και μια φορά, τον Ιησού, δεν μπορεί να Τον ξεχάσει. Ο Ιησούς με προσκαλεί να ξαναγυρίσω στη Γαλιλαία της ψυχής μου. Να ανανεώσω εντός μου την προσωπική σχέση μαζί Του και τη θέρμη των πρώτων ημερών. Εκεί

θα Τον ξαναδώ και πάλι.

Κύριε, θα ήθελα να επιστρέψω στη Γαλιλαία. Μα θα Σε βρω εκεί; Πώς να ξαναζεστάνω την ψυχή μου που κατάντησε τόσο κρύα; Η ανάμνηση της Γαλιλαίας μας θα κατορθώσει να ξαναδημιουργήσει τη συγκίνηση της πρώτης μας συναντήσεως;

«Προάγει υμάς εις την Γαλιλαίαν...» (Ματθ. κη΄,7). Παιδί μου, δεν θα χρειασθεί να κοπιάσεις, για ν' αναπολήσεις την παρουσία μου. Θα κάνω κάτι περισσότερο από το να σε περιμένω απλώς στη Γαλιλαία των αναμνήσεων. Να! Προχωρώ μπροστά σου, «προάγω υμάς...», σε οδηγώ εκεί. Όταν η καρδιά σου προσηλωθεί και πάλι στη Γαλιλαία, θα αναγνωρίσεις πολύ εύκολα Αυτόν που σε οδηγεί. Τότε Εκείνος θα σου μιλήσει...

(από το βιβλίο «Ιησούς» του Λεβ Ζιλέ, σελίδα 135- 136)

Πηγή: synaxari-synaxari.blogspot.gr